

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.
Bérmunkások leveleit csak ismert
kéztől fogadjuk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.
Hirdetések díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. újság- és vasárnapi
utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen határ és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:
Egy évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónapra 1 frt.

Videkre postán küldve:

Egy évre 14 frt. — kr.
Fél évre 7 frt. — kr.
Negyed évre 3 frt. 50 kr.
Egy hónapra 1 frt. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Félbehagyott épület.

Arad, július 22.

Terveznek egy monumentalis palotát. Olyan szép a papíron az a technikai mércsikéssel és műgonddal megkísztetett terv, hogy az ember, mikor a valóságban alkotja meg a phantasiáját, nem tud hova lenni örömben. Annál nagyobb az öröm, minél közvetlenebbül érkezik a telekkönyvi feljegyzés, hogy mennyiben sajátom, és mennyiben nem.

Épül is a palota. Öles funtamentumot raknak a nyirkos talaj közé, felmered előtte magasan egy robustus épület fala, egyszer csak, hogy-hogy nem, — abba hagyják a serény munkát s áll hónapokig kuszán a durva erős anyag, üti-veri eső, zápor, megpihen rajta a vihar, de rontja mindenik. A permetező eső langy apró cseppje közé furja magát a téglá, malter likacsába s kezdődik a rombolás munkája. Málk a kőtéglá, bomlik az összetartó erő, egyre siralmasabb a tétő nélküli csonka fal, míg végre lassan, de biztosan, lerogy az erősség, szétmállik, regenerálódik termő televényé, ismét annyi procedurára szorul, hogy építkezési anyag legyen, vagy lehessen belőle, mint előbb.

De kicsoda nyári mese ez?

Nem mese, hanem valóság; nem a nyár, böjtölő themája, de fontos társadalmi tünet, melynek orvoslására a nemzeti közélet minden factorának, és pedig erejének teljes latbatetésével be kell folyni, egy jobb állapot teremtésére.

Mert az a legnagyobb baj, hogy korunkban az eszmék hirtelen gyorsan ócskulnak, a feledés lomtárába tétetnek; az épületet csak a nyírá-mennnyire építjük fel, aztán otthagyjuk, kapunk a másikhoz, hogy azt is elfeledjük. A társadalmi munkának ez a csonkasága a legnagyobb baj, mely eszméket teremt, hogy megölje; eszméket, melyek igen szépek a papíron. Ellenállhatlanok, mint egy kaczerkódó daemon, s akár a hideg ártatlan piszkos rongyokból prae-

paralt valamin: a papíronon, akár pedig — és még nagyobb mértékben — egy ellenzéki torokból vannak megszervezve, felkavarják nálunk az emberi idegeket, neki buzdítják az akaraterőt, lefogalják a meggyőződést.

Hát ez a társadalmi lelkesület, mely a humanismus szolgálatában munkát keres, helyes is. Jól van ez, mert jellemzően beszél arról, hogy a magyar társadalomhoz utalt kérdések, avagy az ő általa felvetett eszmék iránt a kellő lelkesedés meg van. De hát az a sok abban hagyott épület, az a sok megölt eszme, melyet egy újabb, divatosabb szorít le a porondról, ez a nagy hiba!

A magyar társadalomról úgy beszélünk, mintha áldozatkészség és tettvágygal nem bírna, nem lehet. Bir azokkal, de nem bir következes, akarral és tetterével a cselekedet egy-szersmint a megvalósulás révénbe is vinni.

Már pedig — és ez mindenkinek hite — az eszmék nem azért születnek, hogy gyönyörködünk azokban, mintha délibábok látnánk: azoknak a szép eszméknek nemcsak hangos szószólói legyünk, de foglaljon el bennünket annyira és addig a cselekvés, még testet ölt az ige, míg az eszme megvalósul.

De mondjunk concret dolgokat. Hogy vagyunk a közmivvelődési egyletekké, az idegenek vonzásával, a magyar színészlet féget kérdéseivel és localis intézményeinkkel: a »rongyos egyetel-tel, mely különös czim mögé egy nemes eszme rejtőzött, az állatvédők egyesületével, az erkölcsneveléssel? stb.

Hát hiszen jól tudjuk, hogy az eszmék születésükkor öltöztetnek fel a legszebb ruhába, akkor nagy lelkesedés és lelkesítés mellett mindenki azt bámulja, de idő múlta, és pedig rövid idő múlta, haszontalan személy módjára kidobni az utcára, vagy szélebb szóval: a feledés feneketlen tengerébe hajítani be, igazán kegyetlenség.

Jól tudjuk azt is, hogy ez azért

van, mert sok eszme kerül felszínre. A hol sok a munka, ott sok a munkakedv is; a hol ellentétes körülmények állnak, ott mindhiába könyörög humanus eszme istápolásért, ott az első stadiumnál maradunk végig. Beszélünk róla és ezzel punctum.

Mi részünkről egy-egy eszmét nem születésében, de diadalán gratulálunk meg. Azért, hogy a hét egy örvedes eseményére olyan kis célzással legyünk, az aradvárosi árvaház bizottságát, mint mely lankadatlan igyekvés mellett teremtettt otthont Arad árváinak, most a czélt megfutva, üdvözljük s például mutatunk rájuk, kívánván minden humanus eszmének, hogy ilyen révbé jusson és ne ismerjük a félbehagyott épületeket.

A honvédek beidézése. A honvédek beidézése körül való eljárás tárgyában a honvédelmi miniszter elrendeli, hogy a honvédfeladandó parancsnokok által beidézett, de be nem vonult legénységre vonatkozólag, a közigazgatási hatóságokkal felmerülő levelezéseket ezután, a feladandó parancsnokok helyett, azon zászlóalj parancsnokaihoz vezessék, mely zászlóaljakhoz az illető honvéd beronolul tartozott. Továbbá, hogy jövőben a m. kir. honvédszázadok legénységüket ne a honvéd gyalog feladandók közvetítésével, hanem közvetlenül a közigazgatási hatóságok útján idézzék be és az ebből származó levelezéseket is az említett hatóságokkal közvetlenül végezzék.

KÜLFÖLD.

Coburg és Battenberg hercege. Mint a »Times« értesül, Toncsév és Stransky, a bolgár küldöttség két tagja előtt Coburg herceg úgy nyilatkozott, hogy Battenberg Sándor herceg nagyobb akadályt lát szikl lenni az ő útjában, mint bármelyik nagy hatalom, midőn Toncsév a sobranje elnökséget mondta, hogy Sándor fejedelem végelemondott a trónról, s a herceg ellen nem intriguálna, így felelt, a herceg: »De hát hol van az a lemondás? Az ő nevében semmiféle nyilvános proclamatio nem történt, s azt hallom, hogy magán beszélgetéseiben ép úgy nyilatkozik, mint magán táviratában.« — Popow »s Vinarow órnagyok előtt, kiket 17-ikén feladott Rhenhaltban szünt, majdnem kizárólag Sándor fejedelemről beszélt a herceg.

A szép nő hasztalan törte fejcsékjét a változások, nem volt képes annak okát kitálatni. Végre mégis sikerült Schnidling ur taktikájánál felvilágosítást nyerni.

A szoba ur beteg fekszik már három nap óta, éppen most megyek fiákerért, mert a kórházba szándékozik magát vitetni.

Ez a hír lesújtólag hatott a szép nőre. A kórház előtte valami borzasztónak tűnt fel, úgy képzelte ő azt, mint az elhagyott betegek menhelyét, kik részére biztos a halál, nem tudván azt, hogy ott is megvan a könyelem, gondos ápolás, pláne az olyanok részére, kik megkivántató költséggel rendelkeznek arra nézve, hogy külön ápolás és gyógykezelésben részesüljenek.

— Nem, ezt meg nem engedhetem! — mondá a szép özvegy, — és meglátogatta a beteget.

Schnidling ott fektött az ágyon, szenvadó arczonásával s a belépő látásra felémelkedett.

— Ön nagyon beteg, ugye? — kérde résztvevőleg hangon a szép nő Schnidling felé hajolva, s kis kezeivel annak homlokát végig simitva.

A betegnek oly jól esett a kis bárszony kezek érintése.

— Igen, beteg vagyok, — nyögte lassu hangon és ép azért kell a kórházba mennem, mert nincs senkim a világon, csak most érzem és látom, hogy mily elhagyott — nyomorult vagyok.

— Nem, azt nem engedhetem meg, hogy önt a kórházba vigyék! — szolt a nő határozott hangon, — házi orvosom fogja önt gyógykezelné, a többi az én gondom!

A beteg elrekesztéül ragadta meg a kis kezeket, forró csokokkal halmozva el azokat.

A gondos ápolás visszaadta Schnidlingnek az elhajított egészségét, mindazonáltal a tapasztalt orvos nem felejté el a szép nő előtt megjegyezni, hogy van a gyógyszernek egy hatalmasabb orvosság is.

Nos, mit szólnak többet, az a közmondás, hogy a hosszas betegség halállal végződik, meg volt ezáltalva. Itt sokkal vigabban: házassággal végződött. Schnidlingből egy olyan áthatatos, jó férj lett, minőt keresni kell a földgömbön.

Most esténként pedig a fuvalat zengzeng seraph-hangok kísérik, mik a hallgatott egy szerető pár boldogságáról győzik meg.

Róssay.

Sándornak pusztá neve is merévvé tesz — mondá a herceg mosolyogva. Feltéve, hogy elmennek Bulgáriába, s ő is visszatérne, mi történne akkor, mit tennének önök maguk? Vinarow erre így felelt: »A hadsereg lojalitására meggyőződés, hogy lehet, ha eljön Bulgáriába. A hadseregnek ösmernie kell önt. Jöjjen közzénk, koczakoztasson valamit a kedvünkért, mutassa magát elhatározottan arra, hogy hozzánk ragaszkodik, s mi ezért halásak leszünk. Mi ugyan nem szűnhetünk meg Sándor fejedelemet csodálni és szeretni, de önnel, mint nemzetünk által választott fejedelmek joga van tollunk engedelmisséget követelni, s abban nem is lesz hiány.« — A haligat Popow, a ki társa számára csak helyeslőleg bólintott, csak akkor tört ki igaztattan, mikor a herceg Oroszország nevét említette: »Uram, ne említse előttünk a gyűlöletteljes Oroszország nevét. Oroszország a ki ellenségekünk, és soha semmit sem fog tenni, hogy zavaraink véget érjenek. A mi szemünk előtt nem lesz önnel hasznára, ha Oroszország beleegyezést kívánja. Önt a nagy sobranje választotta meg; az elegendő. Jöjjen Bulgáriába, mi valamennyien köréje fogunk aeregleni, és harcolunk önért; akkor aztán fossza meg Oroszország trónjától, ha bírja.« — A herceget megindította Popow kitörése, s azt mondá, hogy Bulgária nem lesz tanuja annak, hogy ő bármilyen vesztélyt is viszarretenjen. De önnel mégis kell engedniök 14 napot. Mielőtt a magam sorsa felett határozok, körül kell néznem, hadd tudjam, mit akar tenni Európa. Miután, a mit mondhatok az: ne veszítsék el bátorságukat, s bizalmukat tölem el ne vonják.« — A hercegen tényleg meglátszik, hogy nagyon szívesen menne Bulgáriába, s anyja, Clementine hercegnő, ki e beszélgetésnél jelen volt, láthatólag ösztölte őt az actóra.

Bosznia és Hercegovina fellázítása. Belgrádból jelentik, hogy a Bogesaljevics dohánnyelvártási hivatalok lakásán, ki mint hírhedt kalandor ismeretes, egy kiáltvány fogalmazványát találták, mely Bosznia és Hercegovina fellázítására irányul, Bogesaljevicsot, ki született hercegovinai, elfogták és a meg-ejtett vizsgálat után Szerbiából kitasították.

Az afghán-kérdés megoldása. Az afghánistai határrendezési munkálatok, melyekről táviratunk tegnap már értesített, — oly módon fejezték be, hogy Afganisztán a megkegyezés folytán a Khannab és Kodjan területet kapja s lemond az 1885-ben általa elfoglalt a Kusk folyó mentén elhúzódo területéről. Az angol biztosok szombaton tértek vissza Londonba.

Egy idegen a városban.

— Eredeti regény egy kötetben. —

[3. Folyt.] (Mindon jog fenntartva.)

Irta: Törös Tivadar.

III.

Dengelegi Dezső ur és irodája.

A fejezőlgyben fekvő nagy székváros közösége, szokás mellett maradvá, sokkal csendesebb társadalmi életet élt, semhogy ennek az unalmasabban a városiak egymás bajainak az ismerésére ne lettek volna utalva. Minden szegényes társadalmi moralmu nagy város, kis városá válik, az utóbbinak minden hibáival, ha a közönséget nem villanyozza fel olykor valami különösebb esemény, vagy idea, a miert a társaság tört magát, akkor közelebb fekvő dolgok után nyúl, s ezt első sorban minden ember a szomszédjában találja fel.

Igy érdekeltük az emberek a kisvárosias élet gyöngeségében egymás családi ügyei iránt, a melyben azonban nem a rendkívüli jó, hanem rendszeren a rossz bír elsőrangú érdekl. Füleg ne legyen unalmas semmi, akkor biztos számíthat elterjedésre. Rettenetes dolgok, családi csapások, botrányok, azok mind igen kitűnőek az unalomlészre és aztán ma én, holnap te kerül szorra. Ma rajtam nevetek, holnap a te bajodon örülünk.

Ha az egész változatosság. S így volt ez a fejezőlgyi székvárosban is, a hol a közönségen azonban volt egy fő, elpusztíthatatlan pletykája, mely már hat éve kedélyeket igazított, még gyönyörködtetett is, de csodálatos módon nem lehetett azzal a régi józú pletykák módjára elbánni.

Ezt az elpusztíthatatlan pletykát a Dengelegi Dezső ur és irodája képezte, s mintegy hat éve kezdődött.

Akkor jött Dengelegi a városba. Eleinte nem ismerte senki. Egy öreges külsejű szolgafelével lakott pár napig egyik szállodában. Ez a pár nap azonban elég volt arra, hogy azalatt egy pompás kétemeletes házát vegyen a város egyik legkeresettebb utcájában. A ház egy eladódni indult ügyvédé volt, kitől a házat mindenestől vette meg, — a mint mondták és így került a Dengelegi birtokába az ő irodája is, minden elcsérelve együtt.

Mikor a városban híre terjedt, hogy Dengelegi ügyvéd, csakhamar azt is tudomásul kellett venni, hogy megtartotta az iroda vezetését, egy rendkívül eszes, cynicus ügyvédet, ki másnak remek munkát csinált, de magához nem volt elég sziládsága, a bor miatt.

LEGUJABB POSTA.

— **Boulangert nagygyá akarja** tenni a párisi »France« című lap, a legújabb számában folytatja a Boulanger-ügyben a megkezdett leleplezéseket. Mig Boulange, miniszter volt, kétszer kísérelték meg, hogy államcsínyt kövessenek el. — A Schnaebele-ügy alkalmával 94 tábornok jelent meg Boulangerrel s így szoltak hozzá: »Holnap kitör a háború, ha ön erkölcsi támogatásban részesít bennünket, mi mindenre készen vagyunk. A francia hadsereg parancsnokai meg fogják tenni kötelességüket.« — Boulanger azonban visszautasította a felszólítást és azt válaszolta, hogy a hadseregnek nem államcsínyek előidézése a kötelessége. — A hadügyminiszternek minden törekvést oda kell irányoznia, hogy az előbb utóbb kikérülhetlenné való német-francia háborúra a hadsereget előkészítse, létszámát fokozza, harcképességet emelje és kitartásra buzdítsa. Mint hadügyminiszter nem tarthatja állással összeegyeztethetőnek azt, hogy politikai tervekbe és combinatiókba bocsátkozzék. A monarchisták felajánlott támogatását nem veheti igénybe, sőt határozottan kijelenti, hogy az esetben, ha tényleg akadnának egyének, legyenek azok akár monarchisták, akár nem, a kik államcsínyt akarnának előkvetni, hivatalos hatalmának miu-ken erejét fel is fogja használni ellenükben. A »France« ezek után, a legmagasztalóbb szavakkal dicőíti Boulangert.

Coburg hercege és bolgárok.

Bécsből írják, — arra vonatkozólag, hogy a lapok az utóbbi időben több feltűnő hírt közöltek a tárgyalásokról, melyet Coburg Ferdinand herceg a sobranje küldöttségének hivatalos fogadtatása után a deputatio több tagjával folytatott — a következőket: E híreket a herceggel közeli összeköttetésben álló egyének alaplataloknak jelentik ki, s arra utalnak, hogy a hírlapok tévedése onnan származhatott, hogy a herceg szavait, melyeket a sobranje vezetőihez intézett oroszul értették meg. A helyzet, a mely most annyi szóra és combinatióra ad alkalmat, két hét alatt teljesen fel fog derülni. A herceg feltűnően aláveti magát a hatalmak határozatának, s teljes passivitásból a cabinetek végleges ítélete előtt csak az esetben lépne ki, ha a bolgár regnasság időközben oly határozatokat hozna, a melyek

Ekkor már Dengelegi bemutatta ügyvédi diplomáját a kamarának és belépett az uri casinoba, a hol mindjárt pár száz forintot ajándékozott a könyvtárnak. Egy szóval hatásos volt az első fellépés, a miben azonban a Dengelegi személyes tulajdonságainak is nagy része volt.

Magas, jól megtermett férfi volt, közel a negyven évhez. Széke, kissé túlságosan sápadt arca rendkívüli erejűt fejezt ki, mig sarv-szürke szemei sajátosságos villogtak. Finom mosolya örökös volt, gunyos metszésű ajkai körül, a mi azonban nem riasztott vissza senkit, mert hangja csendő, kellemes árnyalat volt. Kifogástalanul öltözködött s ruháit Budapestről hozatta. Különböz nyelveken beszélt, s francia lapokat is tartott. Érdeklődött minden városi és megyei ügy iránt, s a hogy a városi illetősége megengedte, már ott ült a városatyák között, hol distinguált, olvasott szónokoknak bizonyult a felszólalásai elárulták, hogy sokat utazott. Hova-tovább dominálóbb szerepre tett szert, s a mig a város elkötelek saloniáiban otthonos lett, addig mindenki azt találta, csak azt sajnálta, hogy miért nem nő Dengelegi? Így csak a férfiaknak adhatta vissza a megvárás és a palota első emelete ilyenkor fényben uszott s a görnyedő asztalok egy gazdag gourmand pompás konyhájának esabító előnyeit mutat- tak be. A vendégeket pedig a Dengelegi vendégszeretete egészen elbájoalta.

Végre bizalmas viszonyba került a főispántól kezdve valamennyi számottevő intelligens emberrel, s a büvös tymbos, a mi ezt a hírtelen hódító férfit körülvette, csak növekedett a híre, hogy Dengelegi megrette a híres Tardózi gróf-féle uradalmat s azt teljesen megújított: felszerelésében. A kik látták a renovált kastélyt, mesés dolgokat beszéltek az ottani fényről és kényelemlről. Nem feledkeztek meg azonban, a kastély új felügyelőjéről a Dengelegi öreg szolgájáról sem, a ki állandóan a kastélyba volt berzsva, s a livrét, urias öltözetet cserélte fel.

Ez embert furcsa, durvás beazédmodora és parasztoz fellépése mellett, Dengelegi rendkívül megbízhatónak találta és tényleg vele felügyeltette az uradalom valamennyi tisztviselőjét, — titkokban.

Mindezeket a meglepetéseket csak koronázta az a hír, hogy Dengelegi nemcsak a magához vszi egy külföldön lakó fiatal unokanővérét, kit egyedüli örökösévé szándékozik tenni.

A fiatal, esetleg szép leány, egy ilyen

Az »ARADIKÖZLÖNY« tárczája.

(Július 23.)

Egy agglegényvel kevesebb.

— Az »Aradi Közlöny« eredeti tárczája. —

Schnidling ur körülbelül 30—35 éves nőten férfi, arca kerekded mint a télihold, bajza buszárósan ki van pederve, régei oly hegyesre vannak keure-fenre, hogy ugyan- csak ombor legyen az a légy, a melyik arra rábátorkodik szállni, mert a tíz-ujjaki bajszipedró ragados voltánál fogva biztosan ott hagyja lábait közül valamelyiket zálogban. Test-állása kissé elhízottnak mondható, mert Schnidling urat nem bántják a családi gondok női gyöngéd kezek még nem érintették tarkójának lombdus hajzatát, már pedig megérdemelte volna, mert Schnidling ur nagyon mulatos gyerek, szereti a társaságot s főleg a nököt. Képes estától reggelig elkurizálni, minek élő bizonyossága Pepi kisasszony, ki ott van a kalmazva mint cassinó a »Ripityó« című sörsarnokban.

Schnidling ur ha lakást bérelt, mindig azt tartotta szem előtt, hogy annak bejárata egy kissé távolabbi eszen a többi lakásoktól, ezt tette erkölcsi reputációjának megóvása szempontjából is, mert tetszik tudni kérem alásan, a legényes élet nagyon regényes, olyan mint a különleges picás étel, melynek megízlelésénél a házi kosztizoz szokott ember önkénytelenül összehalmozza saját-zemöldökét azon megjegyzést kockáztatva: hogy »közönöm szépen, de nem kérek többet belőle!« . . .

Egyszer azonban megtörtént hogy Schnidling urat számítássa eszerbentagya és beteljesedett reá nézve is az a közmondás, hogy addig jár a korszó a kutra, mig el nem tőrik. Egy eseménydus éjikeland közben feltékekenen őrzött kapukulcsát elvesztette és éjjeli 1 órakor tűnődve álldogált a rácos kapu előtt. »Zörgessetek és megnyitjátik nektek!« — a szentírásnak e szép jelmondata jutott eszébe Schnidlingnek is, de félórai várakozás után meggyőződött arról, hogy e szép szavakat a mostani házmeistere elfelelték, így hát kapta magát s a rácozaton kinosan felkapaszkodva, az utvarba ugrott.

Oh, de egék! Minő ugrás volt az! Udonat új barack-levár színt nadrágia egy kiálló szegbe akadt, egy oly nyílkét ejtve azon, mint a tordai hasadék. Ő pedig hátál lefelé, nagyot nyekkent a virággy kellő közepébe.

Másnap aztán a házi gazda felmondta Schnidling urnak a lakást.

Fájdalmas szívvel vette Schnidling nyakába a várost, bejárva az utcákat, míg végre egy háznak kapuján ezüdlát pillantott meg e meghatóan ismert felirással: »Itt egy butorozott szoba kiadó.«

A ház folyosóján egy szép fiatal nő fogadta s megmutatta a kérdéses szobát, mely kifogástalanul volt bebutorozva.

Hej, de lehetett volna abba a szobában a pádiamentom eben fából, a falak kagylóhéjból a butorok pedig vert aranyból, még sem tetszett volna azok úgy meg Schnidlingnek, mint az a fiatal nő.

Azok a parázs szemek úgy tündököltek, mint a carbunkulus, az a termel ői karcsu, hajlékony volt mint a nádszál. arczának ingerő szépségét még inkább emelték a homlokot beanyékoló holló szín hajfűrtök.

Schnidling ur kérdézősködéseire megtudta, hogy ő a házi asszony!

— És kedves férje?

— Oh, már három éve özvegy vagyok.

Schnidling úgy magában egyet sóhajtott, aztán sietett megjegyezni, hogy ő még nőlen!

Két hét múlva Schnidling elfoglalta az új lakást.

Ösmérséitől megtudta, hogy a szép özvegy gazdag, már többen megkérték kezét, de eredménytelenül, mert a kerekő olyan bonvivant féle szél-esap urfiak voltak csodálkoztak is azon rettenetesen, hogy Schnidlinget házába fogadta.

Pedig nagyon esalódtak a jó emberek, mert Schnidlingen egy eddig ismeretlen érzésből támadt elhatározás kezdett erőt venni; a szép nőnek a közellette szászszorta nagyobb vonzerővel bírt mint a »Ripityó« sörsarnok Pepije és a vig társaság. Egy ezél lebegett csak Schnidling szemei előtt, megnyerni a szép özvegy hajlamát. Kérezte, hogy ezt csak a solid, otthonias élettel érheti el.

Es Schnidling kezdett otthonias lenni. Esténként elővette fuvalját és oly szívrehatóan fújta rajta a legerzekényebb és legcéltatosabb dalokat, hogy szinte öröm volt hallgatni.

Abbaka előtt valóságos promenadirozás keletkezett. A leányok kíváncsian tekingettek fel megláthatni az epedő művészt, a szép özvegy pedig lopva hallgatta a szívhez szóló bangokat.

Igy folyt ez körülbelül két hónapig. — Egyszer aztán a varázshangok elnémultak. Schnidling pedig láthatatlanná lön.

a berlini szerződéssel ellentétben vannak, illetőleg a melyek azt megsértik.

Egy volt bolgár miniszter elfogatása. Egy ruscsuki távirat szerint Radostavov, a volt minisztert elfogták, és pedig azért, mert a kormány ellen conspirált. A regének és az új miniszterek nem mernek Sophiába menni, mert a helyőrség egész nyitán Nikolajev, a volt hadügy-miniszter mellett tüntetett. Beszéli, hogy ha Coburg Ferdinand nem foglalná el a trónt, a regének proklamálni fogják Bulgária függetlenségét és Battenberg Sándort kiáltják ki királynak.

Az „ARADI KÖZLÖNY” (megjelen minden nap.) előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:	
Egy évre	12 ft — kr
Fél évre	6 „ — „
Negyed évre	3 „ — „
Egy hónapra	1 „ — „
Videkre postán szétküldve:	
Egy évre	14 ft — kr
Fél évre	7 „ — „
Negyed évre	3 „ — „
Egy hónapra	1 „ — „

Az előfizetési pénzeket kérjük, legezeli-
szertben posta-utalvánnyal, mielőbb beküldeni, hogy a lap pontos expedícióját fennakadás nélkül teljesíthessük.

Arad, 1887. július hóban.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztője és kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Július 23. Szombat. Róm. cath. naptár: Apollinár p. v. l. Prot. naptár: Apollinár. Görög orosz naptár: (Július 11.) Eufemia. Nap két 4 óra 25 perczkor. Nap nyugszik 7 óra 48 perczkor.

Július 24. Az aradi iparos ifjak önképző- és be-
segélyező-egyletének táncszínhaza a városi nagy-
teremben.

HIREK.

Arad és Vidéke.

**Edelsheim Gyula Lipót báró, nyu-
galmazott főhadparancsnok** záradék birtokáról Kiszénjén át egyenesen Budapestre utazott. A báró utat sürgönyileg szolgáltatták fel a fővárosba s így nem valószínű, hogy eredeti ter-
vét, mely szerint több napon át Aradon tar-
tozkodott volna.

Az őszi nagy hadgyakorlatokra az aradi járából 50 tartalékos honvéd lett be-
híva. A gyakorlat 35 napig fog tartani Lu-
goston O. Felcsé a király személyes jelenlé-
tében. A behívottak augusztus 22-én reggel
5 órakor tartoznak jelentkezni az aradi hon-
védkasznában.

Az aradi rendőrséghez a gyulafehérvári
rendőrség a tegnapi napon táviratot intézett
tudatva, hogy valami marosbixai illetőségű
Rosenberg Mayer Grün Mózes gyula-
fehérvári lakos kárára 200 ft erejéig csallást

duszgáz ember örkösze? Ah, ez igazán iz-
gató hír volt. Dengelegi a leány kedvéért bi-
zonyára nyílt házat fog tartani. A vele való
érintkezés így közvetlenebb lehet a részé-
ről is; így már minden előkelőbb fiatal em-
ber itthon tarthatja meg a legmesszebb
parthé-vadászatot, a legaristocratacsabb vé-
rmekekkel leányok pedig, szívesen válnak a
Dengelegi-féle kislány királynéjává.

A sokat emlegetett leány, Duránczy Adél,
végre egy őszi napon megérkezett. Pár nap
mulva valami hangverseny volt, s az legki-
tűnőbb alkalomnak tetszett Dengeleginek az
Adél bemutatására.

Adél fényes estélyi toilletben jelent
meg, a elbűvölte a néket úgy, mint a férfiak.
Félig felt magas termet, okos, nőies fej,
olyan arczal, mely a szenvedélyt és a szel-
lemet csapongja — úgy szólva, — minden
vonásában; a halvány fehér bőr, itt-ott kecses
erecskével, pompás ellentétben állott a fekete,
sűrű, hajjal, s a mély tekintetű lángoló szem-
ekkel. Mind ehhez járult az az ellenállhat-
lanul elegans járás, melyben sok volt az unott-
sághól, mintha mindent kicsinyelt és bizo-
nyos — a nőknél ritkán tapasztalható, —
bizartságból. Ez volt Adél, s így hódítania
kezde a férfiaknak.

Dengelegi alig győzte a sok gratulációt
fogadni még a hangverseny alatt. Valamennyi
fiatal ember beleszeretett a szép jöve-
vénybe és az aristocratacsabb apak azt hit-
ték, hogy végre megtalálták a nőt, a kivel
fűnk, a legkérvérűbb társaságba is büszkén
léphet be. Van szellem benne, s a társasá-
harezgnőkre emlékeztet.

Ezről a rendkívüli feltűnéseiről volt szó
még a másnapi lapokban is, hol a hangver-
senyről szóló tudósításokban, a tudósítók egy
kis kitérést engedtek meg maguknak, hogy
egy pár jelen volt előkelő hölgy mellett fel-
említse Duránczy Adél is, ki a farsangon
hihetőleg egyik ünnepelt alakja lesz a bá-
loknak.

Harmadnap Dengelegi megkezdte a látó-
gatókat és a legközelebbi negyvennyolc óra
elteltével már az a salon volt a legmelm-
lőzöttebb, melynek szőnyegét az Adél kis czi-
pói nem taposták. Az ismeretségi azonban tel-
jes volt, s a Dengelegiek keves időre be-
következett házi bálján ott volt a város színe
java s mindenki olyformán vált el tőlük,
hogy a Dengelegi ház nélkül képzelné sem
lehet a várost.

Ezalatt az ügyvédi irodában már né-
gyen dolgoztak, mert a Dengelegi sokféle
összeállításai nagyon előnyösök tettek, hogy
fontosabb perekre bizzanak. O azonban
soha nem jelent meg a tárgyalásokon, mert

követett el s onnan megezőkve most állítólag
Aradon tartózkodik. Kérk ennél fogva letar-
toztatni s Gyulafehérvára tolonoztatni. Az
illető közértermét egyén s vöröses szakállt
hord, ha hord.

Degenfeld Schomburg gróf, lovassági
tábornok, tegnapi reggel Aradról az arad-csa-
nádi vasuton Nagylakra utazott, hol, valamint
Makón és Hódmezővásárhelyen is az ott
állomásozó lovas csapatokat szemlélte meg.
Degenfeld gróf a ma délutáni csabai vonattal
érkezik vissza Aradra.

A gyoroki csángók házait a hegyekről
lefelé vizár nagyon megrongálta s ez külö-
nösen egészségügyi tekintetben nagyon ártal-
mas volt. Ennek következtében utasították a
csángók, hogy házaikat építsék fel, illetve ta-
tarozzák ki. Ez most meg is történt s mint a
járás szolgabíróhoz érkezett jelentés con-
statálja, a házak ellen egészségügyi tekintet-
ben jelenleg kifogás nincs.

Az aradi izr. iskola reorganisálása.
Az aradi izr. község képviselője tekintet-
be véve, mennyire haladnak utóbbi időkben
Arad város községi iskolái, annak idején be-
hatón tanácskozott a felett, vajon felekezeti
iskolái továbbra is fentartsa-e, vagy pedig
átengedje-e a városnak? Végül elhatározták,
hogy a felszabadult tovább fennálló s jó hí-
nének örvendő iskoláit továbbra is addigi
jellegükben fentartják, de a korszerűsítés
megfelelően reorganisálják. Első sorban a
leányiskolák kezdtek meg az újraszervezést.
A 32 év óta működő tanítóknak és tanítónő-
knak jól megérdemelt nyugalmába helyezték és a
tapasztalatoknak megfelelőleg, csupán taní-
tónők alkalmazását látták jónak. — Így érte-
lemben lett a pályázat kihirdetve, melyre 11
ajánlat érkezett be. A hitközségi képviselő-
tagok élénk érdeklődése mellett csütörtökön
délután tartották meg a választást, mely alka-
lommal a kitűnő pályázó tanítóknak közül Re-
initz Anna (Szeged) és Boer Emma (Sza-
badka) kisasszonyokat választották meg taní-
tónőknak s így a jövő iskolaévben az izr.
leányiskolában négy a korszerűsítés meg-
felelően megvalósított munkájának. kik
kétségteljesen a hozzájuk kötött várakozásoknak
teljesen megfelelően fogják. Mint értesülünk
a hitközség továbbá elhatározta, hogy iskolapü-
letét a jövő nyáron átalakítja, illetőleg új
épületet fog emeltetni.

A kanyaró Aradon most már vég-
kép megszűnt. A tisztai orvosi hivatal consta-
tálja ezt a kanyaró állására vonatkozó zárje-
lentésben, mely a belügyminiszterhez terjesz-
tetik fel.

A belzerindi árvízről. Szócs Imre
ev. ref. lelkész-tanító egy elkésett leírását kü-
ldött be hozzánk, melyet azonban, minthogy az
ottani ev. ref. hírvő sujtott és segélyre sa-
róló helyzetét írja le. ajujk a következőkben:
Még május hó 22-ken a többi aradmegyei
árvízekkel egyidőleg a Fekete-Körös roha-
mosan aradt; hullámai a vadászi, s főképen
az ó-belzerindi határban, egy kanyarulatnál a
magas parttöléseket elszagattatva, roppant ví-
zár zúdult az ó-belzerindi határunkra, s ez
egy szakadástól — mintegy 15—20 öl szé-
lességben, — 3—4 óra alatt, viz aláborította
az egész ó-belzerindi, védgáttal körülvett
határunkat, oly hirtelen, hogy az ott legelő
ménést, gulyát, s tehénesordát is csak nagy
nehezen lehetett előre megmenteni. — S
minthogy e roppant víztömeg a Körös part-
tölése, és az átellenében lévő Leveles és Tőz
folyók melletti védgát közt meg nem fert, el-
szagattatta a védgátakat. Ez először jobb is
volt így; de miután a Körös árja apadni, s e

a mint ő mondotta „nagyon ideges ember”, a
városban pedig ezt egy újabb gavalier tem-
pónak vették, s mindenki igen elegánsnak tar-
totta, hogy Dengelegi csupán aláírásával látta
el az aktákat.

Dengelegi is folytonos előzékenységgel
és áldozatokkal köszönte meg a rokonszen-
vett, a társaság reá parzolt. Jótékony alapít-
ványokat tett a város valamennyi erre szoruló
egyleténél; az iskolában Dengelegi-jutalmak
voltak; báli meghívót pazar összeggel váltotta
ki mindannyiszor; szegényebb elcsenke ügyeit
díj nélkül intézte el és a hozzáférőket se-
gitette, protegálta.

Es mindent az affectálás legkisebb jele
nélkül, bizonyos meleg érdeklődéssel tette, úgy,
hogy a ki csak egyszerű érintkezett vele, el volt
ragadtatva, Dengelegi iránt.

Ez volt Dengelegi hat év múlva, hogy a
városba költözött. Azonban csatlózik, a ki azt
hinné, hogy a társaság, hátamegett, nem enge-
delt meg magának egy kis szobeszedést. Ez
volt a fejezőlgyi székárokban az az elévül-
hetlen pletyka Dengelegiéről. Bizonyos ti-
tokzatosságot nem lehetett megtagadni a va-
gyona szaporodásáról. Az igaz, hogy az őr-
szekre jövedelmzett, az uradalom pedig
mintha új földet hoztak volna reá, oly du-
san fizetett. De hát ez mind az előbbeni va-
gyonból támadt! Gazdag Dengelegit nem igen
hallott senki emlegetni, különösen olynt, a
kinek palotára és uradalomra van pénze. Az-
tán olyan váratlanul érkezett a városba. —
Messzi Erdélyből, a hol mint mondja, sok csa-
ládi csapás érte s menekülni óhajtott még a
vidékről is. Es ha már most itt akar élni,
s annyi jó embe veszi körül, miért nem
átja már férjhez Adél? A legelőkelőbb, va-
gyonos ifjakból akadt már kérője, s egyik
sem ment többre a kosárnál. Egy olyan szép
leányt, csak nem akar veníteni látni? Már
is nem valami gyermek és éppen azért ke-
lene sietni egy jó házassággal igazi család-
tűzhelyet teremteni. — Vagy talán valami
hercegre vár? Hát ha? ... Ez egy titok
volt, s ingerelt mindenkit a rejtélyessége.

Es mi történik az ilyen jó tanácszerző
hírekre?

Dengelegi kitünteti egy szegény özvegy
tanácsosának a leányát. Sőt meg is kérte
a kezét.

Mit gondol, hogy ki fogadja el majd azt
a varrónéleányt kisaszonny? Hiszen tisztés-
sége leány, de talán mégis valami irnoknak,
vagy jezőnek volna helyén elvenni őt, nem
Dengeleginek, hogy ezzel azt a társaságot
sértse meg, mely a tanyerén hordozta őt, mint
ismeretlent.

(Folytatás következik.)

tengernyi viz vissza felé folyni kezdett,
akkor meg a vadászi határról a Leveles
folyón jöven lefelé a roppant viz, a védgát
szakadása, ismét a belzerindi határba folyt
be, szinte két egész hétig. Azonban a sok
esősek miatt a Körös is csakhamar újra
áradván, ismét jött befelé a viz s így két ol-
dalról jöven egyszerre az áradat, annyira
megnőtt, hogy az ott lévő gyönyörű természet-
mennyeket, még a dombosabb helyeken is,
mind víz aláborította, és minthogy két egész
hétig viz alatt voltak: végképen megsemmi-
sültek azok. Megsemmisült a lakosságnak ott
lévő ugarbeli gyönyörű összes buzavetése
150 holdon, az urasági földet nem is em-
litem; megsemmisült 83 hold kaszáló; 25
hold kenderföld; s a beiszapolta az árvíz még
legelőt is annyira, hogy nagy részén egy
szál fő sem teremén, az ideén a nagymelő-
ságu báró Simonyi Lajos urtól kellett már
két ízben 1010 forint arat legelőt venni hi-
telbe marháknak, hogy éhen mind el ne
resszenek; megsemmisült a lelkes s jégző
egy tagban lévő 46 hold, buza, árpa, tenge-
retése is. De e nagy mervű árvíz csapás nem
csak most egyszer sujtotta e szegény kis eg-
házközséget. — A Fekete-Körös szabályozása
óta, vagy is az 1869-dik évtől kezdve mos-
tanig — 19 év alatt — tizenegyszer volt
nagy árvízünk — néha többször is egy évben
— mindenkor nagy károkat hagyván maga
után; sőt a gyászos emléktől 1879-diki nagy
árvíz falunkat is végképen elpusztította, csak
szép s a népesség arányához negyszerű ese-
rű fedett templomunk s sugar magas bádög-
tetejű tornyunk maradt épen s ott áll ma is
az elpusztult falu helyén, jelezvén egy-
kori elpusztulásunkat. — S mi az új
települési helyünkön melyet még 1880-
dik évben, a nagym. báró Simonyi Lajos ur-
tól kaptunk eserebe, kissé dombosabb helyen
mint amaz volt, még máig is templom
n é l k ü l v a g y u n k, és csak az iskolai
szűk helyiségben tartunk az istentiszteletet; az
elpusztulás és újra építkezés miatt tehetetle-
nek lévén még eddig az építkezésre; s most
tani nagy árvíz kárunk miatt pedig még is-
mét messzebb vettünk templom-építési ter-
vünk megvalósítását. Ez rövid vázlat a
belzerindi ev. ref. egyházközség jelen helyze-
tének, melynek ügyét a n. ér. közönség be-
sese figyelmébe és pártfogásába ajánljuk.

Tanítói állomások a vidéken. Ma k
n két rendbeli tanítói állás is üresedésbe
jött, a belvárosban az izr. iskolánál 500 ft.
fizetéssel, egy közeli pusztára pedig nevelői
állás 400 ft fizetés és teljes ellátással. —
Ö c s d ö n ref. leánytanítósnak ürt meg
600 ft fizetéssel. B o r o j e n ö n szintén
két állásra hirdetnek pályázatot, egy fiú- és
egy nőtanítóra. Mindkét állással 480 forint
fizetés jár. Lakás vagy természetben, vagy
pénzben. K u n á g o t á n most szerveztek
két új tanítói állást, fizetés 500—500 ft,
lakás, kert és évi szolgálatok szerint megfe-
lelő fizetés emels. B a t t o n y a egyik is-
kolájához szintén tanítói keresnek. Fizetés
300 ft. 4 és fél öl fa, egy év után 100 ft
fizetés javítás.

Egy végrehajto tulkapasai. Az aradi
kir. törvényszék büntető osztálya tegnap dé-
lőlt tartott végvártárgyalást Markó Jánosné vi-
lágosi lakos hatósági közeg elleni bántalma-
zás büntügyében. A kir. törvényszék a követ-
kezőleg alakult. Előnk: O t t r u b a y Károly.
bírák: K o v á c s János, N a s z á d y István.
jegyző: S z á s z Iván dr. alügyész képviselte.
M a d z s a r Károly dr. ügyész képviselte.
M a r k ó Jánosné Világoson adóhatárlékban
volt adóvalja miatt is Fogarasi P a p István
végrehajto, H i r s c h István és H e r s t e i n
János esküdtekkel felkeresve Markó Jánosné
lakását. M a r k ó Jánosné betegesen fekvő ta-
láltság ágyában, várados állapotban. A végre-
hajto felirta a házban talált apróságokat a kama-
rában levőnégy zsák búzát, melyből három zsákot
elakart szállítani. A beteg asszony erre fel-
ugrott ágyából a kamarát bezárta és a
kulcsot a ruhája zsebébe tette. Ezért a vég-
rehajto és asszony között elkeseredett dala-
kodás támadt, míg a végrehajtonak az asszony
kezei közül sikerült a kamara kulcsát kivenni
és a három zsák gabonát elszállítani. Az
asszony és férje, ki ép ebben a perczben jött
haza, hiába hivakozott a hivatalnok törvény-
telen eljárására, nem ért semmit. Az asszony
ideges állapotában az egyik esküdttel véletle-
nül bántalmazni találta. — Erre ez a
beteg asszonyt is többször bántalmazta
miért is magzatját később halva szülte
meg. A szülés az asszonynak majdnem öle-
téből került. A végrehajto és esküdtek az
asszony ellen panaszt emeltek az aradi kir.
törvényszék előtt, hol tegnap a szegény as-
szony ugyan bevallotta, hogy megenyedi,
hogy a kapanyéllal az esküdtre ráülhetett, de
erre nem emlékszik, ingerült és beteg álla-
potban volt. A kir. alügyész M a d z s a r
Károly dr. ugyan megtagadta Markó János-
né ellen a hatósági közeg elleni bántalma-
zás miatt a vádat, de kérte a törvényszék-
ket, hogy e büntügyben lehető legyen-
ebb büntetést szabjon, mivel Fogarasi P a p
János végrehajto eljárása sem volt telje-
sen correct, sőt törvénytelen; másodsor a
beteg és teherben lévő M a r k ó Jánosné ke-
zéből a kulcsot nem lett volna szabad erő-
szakkal kivenni. A kir. törvényszék Markó
Jánosné nyolc nap börtönre ítélte. A telek az itéletben megnyugodtak.

**Kirándulás a lippai savanyvíz for-
ráshoz.** A „Délmagyarországi Tanító-egylet”
nagygyűlésével kapcsolatos ünnepélyességeiről
hozzott tudósításunkban már említettük, hogy
a Lippán időző társaság egy kirándulást ren-
dezett az ottani savanyvíz forráshoz. Erre
vonatkozólag levelezünk pótlólag még a követ-
kezők előtt: A társaság nagyobb része ter-
belyes tölgyfák hús árnyéka alatt vidám társá-
gok közepette itta s fizette meg jó drágán a
rosz szőlő s még rosszabb bort. Csak egy ki-
sebb rész, mely dacára s még magasan fen-
járó napnak, dacolva a rekkendő hőszéggel ka-
landozta be a savanyvíz forrás költői zsepé-
g környekét. — Valóban bön e gyöngyhátsú
kénos fürdő oly annyira elhanyagolják, hogy
még kirándulohelyül is alig-alig használják,
mivel annak ki kerésés bir költői árakkal,
egy hosszú órai fáradságos gyaloglás után ...
jó levegőnél és üdítő savanykás víznél alig ki-
nálozik egyebbel. Már pedig ez ... bizony
kevés, ha csak nem jó Aradról, — ahol

viszont minden van ... csak ez a kettő
hiányzik: jó víz, jó levegő. A lippai helyi-
bizottság valóban fáradságtalan buzgalmas meg-
oda is kiterjedt, hogy a savanyvíz víz forrás
bejárataul ékes díszfalat emeltetett s a
tánczterületet felszántatta ... mert a sa-
vanyvíz kutnál itunk ... savanyvíz vizet, fő-
rdőitünk gyögyerejű vizben, szüntek zephyrrel
telt levegőt, s rossz szivarokat, itunk roz-
sört és még rosszabb bort, sétáltunk árnyé-
kos fasor tutkos fűelhályaiban, csevegtünk
és multunk illatos pázsiton ... de tán-
czoltunk addig, míg az alkony mindig sürtebb
váló homállyal ... eszünkbe nem jutatta,
hogy a lippai savanyvíz forrásnál, még csak
petroleumlámpát sem kaphatunk, mi, akik vil-
lanyvilágításon kívül egyébre gondolni sem
akarunk.

Nagy szerencsétlenség az utcán. A
mult héten özv. Vank Mihályné szül. Lele
Mária asszony, galsai lakosné, Kétegyhátra
rándult, hogy ott lakó fiát meglátogathassa.
Innen fátal és nehány rokonával Gyulára
mentek. Utközben azonban a fiatal lovak
megbokrosodtak s a kocsi elragadtak.
Egy darabig örlt sebességgel ragadták ma-
gukkal a járművet, s a halálra ijedt bennülők
sehogys sem tudtak magukon segíteni. Egy-
szerre a kocsi egy kiálló kődarabban me-
gakadva felborult, és pedig oly szerencsétlenül,
hogy az összes bennülők kifordultak s kisebb
nagyobb sérüléseket szenvedtek. A szeren-
csétlen 68 éves öreg asszonyra a baleset vég-
zetesén vált. Mindkét karját eltörte s
néhány napi kínos szenvedés
után fájdalmaiba belehalt. Az
eset mely részvételt keltett.

Kéjutások Budapestre. A f. évi
július 30-án 50 százalékkal mérsékelt, 10
napig, azaz augusztus 10-éig érvényes Bu-
dapestre szóló menettérít jegyek a városi me-
netjegyirodában adnak ki. Egyszersmind er-
tesítettük a n. é. közönség, miszerint egy
legkevesebb 25 tagból álló társaság részére a
m. kir. államv. összes bálzataira, bárhonnan
bárhová szóló 50 százalékkal mérsékelt kirán-
dulas jegyekkel rendelkezünk. Bővebb felvilá-
gosításokkal készségesen szolgálunk. Aradon,
1887. július 21. Magyar államv. városi me-
netjegyiroda.

**A Magyarországi központi Fröbel-
nőgyelet” gyermekteretzőnő képző-intézeté-
ben az 1887/88. tanévben az előadások, —
mint az előzők lapunkat tudatja, — szeptem-
ber első napjaiban veszik kezdetüket, mi-
ért is mindazok, kik magukat gyermekter-
etzőnőkké kiképzni, s ekkép tiszteltre méltó
állásra szert tenni óhajtanak, felhívjuk, hogy
folyamodva nyitnak augusztus hó 30-áig az
egylet iskolájgyi bizottságának elnökénél, Ro-
senzweig-Sapfir Sarolta urnőknél (lakik
Margitsziget, nagy szálloda 237. szám) vagy
pedig Petyer Sándor urnál, az intézet
igazgatójánál (lakik: VII. Danjanteh-utca 3.
szám) nyújtsák be. A felvételi felté-
telei: 1. betöltött 18-ik korév; 2. egész-
séges testalkat; 3. feddhetlen előélet; 4.
gyermekek iránti szeretet; 5. a magyar nyelv
bírása szóban és írásban; 6. tartoznak
négy elemi és két polgári iskolai osztály,
esetleg hat elemi osztály bevégezését tanusított
bizonyítvány, és kereszt-, illetőleg születési
levél bemutatása mellett, felvételi vizsgának
is alávetni magukat. A gyermekteretzőnő
képző-tanfolyam két évig tart. A növendékek
kievétel nélkül dijtalan tanításban részesítet-
nek és a taneszközökkel is az egyet költsé-
gön láttnak el, étközés, ruházat és lakásról
maguk gondoskodnak. Együttal közöljük, hogy
a jövő tanév elején okleveles tanítóknak szá-
mára külön tanfolyam nyitattik. Az ezen tan-
folyamot hallgató akoró tanítóknak folyó évi
szepetber 15-ikéig jelentkezhetnek az elő-
nökségnél.**

Ez aztán billiárd! Ritka város vagy
község díszelkedhet Magyarországon olyan
billiárd-asztallal mint C s a n á d-P a l o t a. Ez
a billiárd-asztal — mint nekünk írják — még
amit században készült, mely meg a legöregebb
csanád-megyvi desztinél is öregebb. Csanád.
billiárdistái a napokban egy körlevélben fogják
szállítani, egy díszes billiárd-jubileum ren-
dezésére, és jelenleg ezért a billiárd nagy
gondozás alá vétetett és oldaltit „angol-flas-
torm”-mal ragasztják össze, hogy az ünnepély
után a budapesti múzeumnak felküdhesse.
Ez a billiárd-asztal jelenleg a csanád-palotai
casino-helyiségben van kiállítva, hol naponta
százak rándulnak oda a meglekintésére.

Helyreigazítás. Lapunk egy közlebbi
számában a „Rendőri Közlöny”-után említettük,
hogy egy L o v á s z Julianna nevű nőt, ki
orgazdasággal volt vádolva az aradi törvén-
szék körözött. Most helyreigazítjuk e hírt,
mennyiben tudomásul szedjük arról, hogy
nevezett nővel szemben az ügy be van szün-
tetve és őt senki sem körözi. Így valószínű,
hogy az illető körözés késedelem folytán jutott
a „Rendőri Közlöny”-be.

Egy szétronscolt hullát fogtak ki f.
hó 16-án délután 4 órakor Kapruczán az
ugynevezett „Hád”-ban, hova azt a tavaszi
vízár vetette ki a Marosból. A hulla már tel-
jesen feloszalásnak indult s inkább csontvá-
znak mondható. Csupán törzse volt ép s csak
a melkas függött össze a medenczével. A
koponya, karcosant és alsó alkapos és testtől
külön válna találattak, míg a többi rész tel-
jesen biányzott. A derék körül egy barna és
vörös esikosz szürke alapon, szőrből készült öv
volt tekerve, a minőt a román parasztnők
szoktak viselni Maros-Illye táján. Cs u n a y
főszolgabíró az esetről jelentést tett az alispán
hivatalnak s a személyazonosság kiderítése
céljából a kellő intézkedéseket megtette.

A városi katonagyűlési osztályhoz az
ország minden részéből érkeznek most a fey-
vergyárakotokra vonatkozó behívók az Arad-
don tartózkodó idegen illetőségűekre vonatko-
zólag. A katonagyűlési osztály most ezek expo-
diálásával foglalkozik.

Hirtelen halál. F. hó 21-én a si-
mándi ut. 3. számú koremsájában egy Moc
Tódor nevű ember hirtelen rosszullet követ-

kezében rögtön meghalt. Az orvosi látélet
szerint a halált agyveremlés idézte elő.

Tűzjelző állomás felállítására Aradon.
R ó z s a Géza, az aradi telephon hálózat kep-
viselője, jelenleg azon fáradozik, hogy egy ál-
talalet felállít tűzjelző állomást állítson fel a
város területén, electromos jelzővel. A próba
felállítás helyének megállapítása végett a vá-
rosi hatóságot a nyokban keresi meg.

Csatornába jutott tehén. Tegnapelőtt
este a Battyhány-utczában egy tehén a mint
a legelőről hazafelé ballagott, az újonnan fel-
ásott mely csatornába bukott be, a mi az
utera gyermekek csoportját rögtön összegyűj-
tötte. A tehenet próbálták mindenféle módon
a csatornából kivonszolni, ez azonban csak e-
gy jó órai fáradság után sikerült. Nyolcz meg-
termett ember szabadította ki kötelén. A te-
hén az elkészített beton-csatornában is sok
kört csinált.

Kimagasló hír — ezimel közöltünk tegnap egy
beküldött hírt, melyre névze minden félreértés kike-
lése céljából megjegyeztük, hogy miután Aradon bu-
rók-utca nem létezik, az a hír nem is vonatkozhat
Aradra.

Halálhözjász. T a m á s s y József Ku-
nagóta község jözője, mint részvételt érte-
sültünk, Tátrafüreden, horv udulni ment, élete
34-ik évében elhunyt.

Megvalult ökrök. W e i s z Mór
aradi mészáros két ökröt akart behajtani
Aradra. Utközben az ökrök megvadulva elru-
bantak Torna felé. A kocsis egy darabig
utának hajtott, de aztán nyomukat vesztette.
Még eddig nem tudni, meg oktak-e az ö-
körök utjokban valami kárt. Az aradi rendőrség
keresi őket.

A telephon oszlopokban Aradon a
tegnapelőtt délutáni szelvezés nagy kárt esi-
nált. Hét telephonoszlopot döntött ki és így
tegnap estig a közlekedés fennakadt. Most
azonban már helyre van állítva.

Iparügyek. Iparigazolványt nyertek:
Aradmegyében Nagy-Zirinden: Grün Ignác
koresmaiparra. M-Pécsán: Jarik András
szabóiparra. Békésmegyében. Vészton: Oláh
Sándor pintériparra. Csanádme gyében. Nagy-
lakon: Schattelesz József és társa épület és
tűzfia kereskedésre. Hunyadmegyében. Köz-
ven: Izrael Ignác vegyeskereskedésre, Ara-
nyon: Krausz Mór mészáros iparra. Alsó-
Városvizen: Albert Abraham szatós üz-
letre.

Újabb telephon-összeköttetések. Az
arad-csanádi egyesült vasutak igazgatósága
Aradon, összeköttöni akaria telephon által az
igazgatóság irodáját a g ö p g y á r r a l és a
v a s u t i á l l o m á s s a l. A munka telje-
sítéséhez mielőbb hozzá fognak.

**Egy díszes ezüst óra kulcs-fejet ta-
lálta** tegnap délután a főúton. Kellő igazolás
mellett a tulajdonosa átveheti a Széchenyi-féle
könyvtármódra üzletvezetőjénél.

x-x. Korona forrás Az alkalikus savanyvízek,
mint diatikus itatok, egy szintén emeletesi zavarok
elleni használatra (a) általános, hogy nagyon természet-
esen tünik fel, miszerint ezen vizekre, illetve azok
vegyi alkotásaira kiváló figyelmet fordítanak. Egy
teljesen kifogástalan alkati savanyvíz nem igen állt
eddig az orvosok rendelkezésére, annál örvendesebb-
ben fogadták tehát egy ilyen felállítás. Egy rövid
idő elűt fűt forrás megfelelő mindazon követelmé-

Nyomtatja a »Széchenyi irodalmi intézet« Aradon.